

Thuis in
Leidschendam-
Voorburg

PvdA GROENLINKS

GB

GBLV

MOTIE

Agendapunt: 5b

Onderwerp: Bescherming bomen: aanpassing van 'bebouwde komgrens' naar 'gemeentegrens'

De Raad van de gemeente Leidschendam-Voorburg in vergadering bijeen d.d. 7 maart 2017,

Constaterende dat:

- de gemeente Leidschendam-Voorburg een groene gemeente is en wenst te blijven;
- behoud van groen en bomen hiervoor een nadrukkelijke randvoorwaarde is;
- de gemeente conform de huidige Wet Natuurbescherming, maar een beperkte zeggenschap heeft over het groen in haar buitengebied;
- de Wet Natuurbescherming, voorheen de Boswet een eigen 'bebouwde komgrens' hanteert, hetgeen inhoudt dat al het gebied daarbuiten niet onder de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) van Leidschendam-Voorburg valt, maar onder de Wet Natuurbescherming;
- Dit inhoudt dat de gemeente buiten deze 'bebouwde komgrens' geen bevoegdheid heeft in het al dan niet toestaan van de kap van bomen en het beschermen van houtopstanden.

Overwegende dat:

- het, gelet op de bedreiging van de houtopstanden in het buitengebied, in het bijzonder het natuur- en recreatiegebied Vlietland en het natuurgebied de Leidschendammerhout, noodzakelijk is deze bebouwde komgrens zodanig aan te passen dat deze samenvalt met de gemeentegrens;
- hierdoor de genoemde natuurgebieden qua natuurbescherming binnen de Algemene Plaatselijke Verordening vallen;
- de gemeente op deze manier een goede bescherming kan waarborgen van het groen en de houtopstanden binnen het gehele gemeentelijk grondgebied.

Verzoekt het college:

- de gemeenteraad, bij voorkeur voor de volgende Raadsvergadering, een voorstel voor te leggen om de Algemene Plaatselijke Verordening Leidschendam-Voorburg (afdeling 3, artikel 4.10 A onder 1g) zodanig te wijzigen dat de bebouwde komgrens, zoals omschreven in de Wet Natuurbescherming, samenvalt met de huidige gemeentegrens en de eventuele wijzigingen daarvan in de toekomst;
- dit voorstel te voorzien van mogelijke juridische en financiële consequenties hiervan, bijvoorbeeld op het gebied van onderhoudskosten.

Mw. Kortman

VVD

Mw. Van Giezen

PvdA

Dhr. Knoester

Groen Links

Mw. Velù

GBLV

Mw. Bouw

CDA

WEC Plomp
D66

Wet natuurbescherming

Geldend van 01-01-2017 t/m heden

Artikel 4.1

Het bepaalde bij en krachtens deze paragraaf, met uitzondering van artikel 4.6, heeft geen betrekking op:

- a. houtopstanden binnen de bij besluit van de gemeenteraad vastgestelde grenzen van de bebouwde kom;
- b. houtopstanden op erven of in tuinen;
- c. fruitbomen en windschermen om boomgaarden;
- d. naaldbomen, kennelijk bedoeld om te dienen als kerstbomen, indien niet ouder dan twintig jaar;
- e. kweekgoed;
- f. uit populieren of wilgen bestaande:
 - 1°. wegbepantingen;
 - 2°. bepantingen langs waterwegen, en
 - 3°. eenrijige bepantingen langs landbouwgronden;
- g. het dunnen van een houtopstand;
- h. uit populieren, wilgen, essen of elzen bestaande bepantingen die kennelijk zijn bedoeld voor de productie van houtige biomassa, indien zij:
 - 1°. ten minste eens per tien jaar worden geoogst;
 - 2°. bestaan uit minstens tienduizend stoven per hectare per bepantingseenheid, zijnde een aaneengesloten bepanting die niet wordt doorsneden door onbeplante stroken breder dan twee meter, en
 - 3°. zijn aangelegd na 1 januari 2013.

Brief aan staatssecretaris Dijkma

Geachte mevrouw Dijkma,

Op dit moment bereidt uw Ministerie van Economische Zaken de Wet opheffing bedrijfslichamen voor. Indien dit voorstel van wet wordt aanvaard zal het Bosschap worden opgeheven. De huidige Boswet verwijst in artikel 15 Boswet naar het Bosschap. In het wetsvoorstel Wet opheffing bedrijfslichamen wordt om die reden in paragraaf 7, artikel XX een wijziging doorgevoerd op artikel 15 lid 3 Boswet. Deze wijziging van de Boswet heeft echter ongewenste gevolgen voor de autonome bevoegdheid van decentrale overheden zoals gemeenten en provincie, om regels te stellen voor het behoud van bepaalde houtopstanden.

Voorstel van Wet opheffing bedrijfslichamen

De gemeenteraad is bevoegd een 'bebouwde kom Boswet' ex art. 1 lid 5 Boswet vast te stellen. Deze bebouwde kom Boswet is normstellend voor de werking van de Boswet. Binnen deze bebouwde kom is de meld- en herplantplicht van de Boswet niet van toepassing. Bovendien geeft deze kom de grens aan waar het regelverbod van artikel 15 lid 3 Boswet van toepassing is.

Artikel 15 lid 3 Boswet:

"3. Voorts zijn de in het vorige lid bedoelde colleges niet bevoegd regelen te stellen ter bewaring van bossen en andere houtopstanden, welke deel uitmaken van bosbouwondernemingen, die als zodanig bij het Bosschap geregistreerd staan, en niet gelegen zijn binnen een bebouwde kom als bedoeld in artikel 1, vijfde lid, behoudens ter bewaring van houtopstanden als bedoeld in artikel 5, tweede lid."

In het voorstel van de Wet opheffing bedrijfslichamen wordt gesteld dat in artikel 15 lid 3 Boswet dit onderstreepte gedeelte komt te vervallen. Gemeenten en provincies mogen dan – voor zover houtopstanden buiten de bebouwde kom Boswet staan - nog slechts regels maken voor houtopstanden die staan in erven en tuinen en/of voor houtopstanden die staan in zelfstandige eenheden van minder dan 10 are of die staan in rijen van minder dan 20 bomen.

Registratieverordening

Bosgrondeigenaren met meer dan totaal 5 hectare bosgrond zijn op grond van de huidige registratieverordening Bosschap in samenhang met de huidige Boswet verplicht

zich te registreren. Door deze registratie worden de kleinere bosgrondeigenaren uitgezonderd van het regelverbod van art. 15 lid 3 Boswet. Voor bosgronden van deze eigenaren kunnen decentrale overheden op dit moment nog kapverboden maken. Het betreffen dan juist vaak kleinere percelen - echter groter dan 10 are of meer dan 20 bomen - die bijzonder waardevol zijn omdat het hoekstenen van een landschap betreffen.

Daarbij komt nog eens dat in gemeenten die zelf minder dan 5 hectare bosgrond in eigendom hebben, gemeenteraden volop kapverboden maken voor de eigen gemeentelijke houtopstanden die gelegen zijn buiten de bebouwde kom Boswet. De gemeenteraad kan onder de huidige Boswet voor deze niet-geregistreerde bosgronden (binnen en buiten de bebouwde kom Boswet) namelijk kapverboden maken in de Algemene Plaatselijke Verordening of Bomenverordening. Gemeentelijke houtopstanden die hierdoor omgevingsvergunningplichtig worden, zijn dan bijvoorbeeld grote boomstructuren die een beeldbepalend karakter hebben.

Door middel van de registratieverplichting wordt als het ware de groene kwaliteit van gemeenten en provincie gewaarborgd. Gemeenteraden konden er tot nu toe op vertrouwen dat bosgronden van grotere en dus semiprofessionele eigenaren op bosbouwkundig juiste wijze worden geëxploiteerd. Is dat vertrouwen onvoldoende of het belang van het landschap te groot, dan kan door de gemeenteraad nog gekozen worden voor een aanlegvergunningstelsel voor dergelijke bosgronden. In het voorstel van de Wet Natuurbescherming staat echter een verbod op het maken van regels door decentrale overheden op grond van andere wettelijke bevoegdheden voor buiten de bebouwde kom Boswet staande houtopstanden.

Na wijziging van de Boswet en na opname van de Boswet in de Wet krijgen alle bosgrondeigenaren (behalve voor de zeer kleine percelen) buiten de bebouwde kom Boswet nog slechts te maken met de meldings- en herplantplicht Boswet. Het is nu maar de vraag of er niet een lacune in bescherming van houtopstanden ontstaat. Deels omdat decentrale overheden in de toekomstige Wet Natuurbescherming geen, op grond van andere wettelijke bevoegdheden regels mogen maken, deels omdat de regelgevende bevoegdheid voor het opstellen van regels voor minder professionele partijen na aanpassing van de Boswet niet meer mogelijk is.

Neveneffect wijziging

Deze aanpassing van de Boswet door middel van het schrappen van de registratieverplichting zal voor decentrale overheden grote gevolgen hebben. Verdwijnt

de registratieverplichting en dus de beperking in artikel 15 lid 3 Boswet, dan heeft dat praktisch gezien tot gevolg dat gemeenten en provincie beperkt worden in hun regelgevende bevoegdheid ten aanzien van de kwaliteit van houtopstanden in het buitengebied.

Gemeenteraden zullen na wijziging van de artikel 15 lid 3 Boswet op zoek gaan naar mogelijkheden om deze gedeelten van het bomenbestand toch onder kapverboden te brengen. Een keuze kan zijn dat gemeenteraden de bebouwde kom Boswet oprekken om zodoende het regelverbod van artikel 15 lid 3 Boswet te omzeilen. Hierop kan de wetgever reageren door de bebouwde kom Boswet voortaan gelijk te stellen met de bebouwde kom Wegenverkeerswet of gelijk te stellen aan de afbakening van het stedelijk gebied. Hierdoor zal echter de autonome regelgevende bevoegdheid van gemeenteraden ernstig worden beperkt.

Vooraf gemeenten met een beperkt stedelijk gebied zullen, van een dergelijke wijziging van de betekenis van de bebouwde kom Boswet, de gevolgen ondervinden. Zij kunnen dan in een zeer groot en vaak groen buitengebied, geen enkel kapverbod meer maken voor houtopstanden gelegen buiten erven en tuinen en buiten de percelen tot 10 are of 20 bomen. Vooraf gemeenten met een groot buitengebied met bijzondere boomstructuren of landschapselementen die staan op iets grotere percelen, worden hiervan de dupe.

Dit zou bovendien in strijd zijn met de mogelijkheid die decentrale regelgevers in artikel 4.6 j° 4.1 voorstel van de Wet Natuurbescherming krijgen, om juist binnen de bebouwde kom Boswet regels te maken voor houtopstanden zoals populieren en wilgen langs wegen en landbouwgronden et cetera. Dit betreffen houtopstanden die nu nog- tegen de wens van gemeenten- onder het regelverbod van artikel 15 lid 2 Boswet vallen. Door de bebouwde kom Boswet gelijk te trekken met de grens van het stedelijk gebied wordt de inhoud van artikel 4.6 Wet Natuurbescherming echter tot een symbolische.

Mochten gemeenteraden wel vrij blijven in hun keuze van de bebouwde komgrens Boswet en verdwijnt de registratieverplichting uit de Boswet, dan is de kans groot dat die gemeenten hun bebouwde komgrens Boswet zo ver mogelijk richting de buitengrens van hun grondgebied verschuiven. Binnen de bebouwde komgrens Boswet kunnen zij niet meer rekenen op regulering door middel van de meld- en herplantplicht van de Boswet. Daar zullen zij zelf moeten zorgen voor een gedegen regelgeving met een gemeentelijk kapverbod. Hetgeen in strijd is met de algehele wens tot deregulering.

Samenvatting

Na wijziging van artikel 15 lid 3 Boswet door middel van de Wet opheffing bedrijfslichamen kunnen gemeenten en provincie geen regels meer maken voor houtopstanden die staan buiten de bebouwde kom Boswet, behalve als zij staan in erven/tuinen of op percelen tot 10 are of in rijen met niet meer dan 20 bomen. In het huidige voorstel van de Wet Natuurbescherming verdwijnt tevens de mogelijkheid om op grond van andere wettelijke bevoegdheden bosgronden buiten de bebouwde kom Boswet te beschermen door bijvoorbeeld aanlegvergunningstelsels. Dit zou tot gevolg hebben dat op bosgronden slechts de meld- en herplantplicht Boswet van toepassing is. Bosgrondeigenaren kunnen dan percelen kappen zonder dat gemeenten of provincie daar zicht op houden. Ik verzoek u daarom naar een andere wetgevende oplossing te zoeken, dan nu staat voorgesteld in paragraaf 7, artikel XX Wet opheffing bedrijfslichamen.

terug